

Nr 261.

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till statens livsmedelskommission för budgetåret 1949/50.

I proposition nr 150/1949 äskar Kungl. Maj:t ett förslagsanslag för budgetåret 1949/50 på 3 900 000 kronor till avlöningar och omkostnader vid statens livsmedelskommission.

Departementschefen har under framhållande av att de förutsättningar, från vilka livsmedelskommissionens anslagsbehov under nästa budgetår böra bedömas, nu synas vara andra än de, på vilka kommissionen byggde sina beräkningar hösten 1948, gjort icke oväsentliga nedskärningar på de begärda anslagen.

Försörjningsläget på livsmedelsområdet har emellertid under senare tid i allt väsentligt utvecklats i sådan riktning, att det synes föreligga mycket stora möjligheter att åstadkomma betydligt mera långtgående lättnader i ransoneringarna och regleringarna än vad folkhushållningsministern räknat med. I dagarna torde sålunda matfettstransoneringen definitivt hävas samtidigt som vissa lättnader i köttransoneringen äro att emotse.

Det synes oss i nuvarande läge icke förenat med några som helst risker ur allmänna folkhushållningssynpunkter att slopa såväl kött- som socker-ransoneringarna i sin helhet liksom att företaga en grundlig utgallring av åtskilliga regleringar framför allt på jordbrukets område. Vi vilja därför — med hänsyn till kravet på sträng återhållsamhet med alla utgifter — förorda en ytterligare beskärning av ifrågavarande anslag. Livsmedelskommissionen bör sålunda enligt vårt förmenande, sedan de här föreslagna inskränkningarna av nu gällande regleringar och ransoneringar gjorts, väl kunna fylla sina kvarstående uppgifter för en sammanlagd kostnad för avlöningar och omkostnader av 3 000 000 kronor, vilket innebär att en ytterligare besparing på 900 000 kronor åstadkommes. Denna minskning av det totala anslagsbeloppet anse vi böra fördelas sålunda, att 500 000 kronor tagas från anslaget till avlöningar och 400 000 från anslaget till omkostnader.

Då vi förmena att en avveckling av de ovannämnda ransoneringarna och regleringarna snarast kan äga rum, sker detta emellertid icke endast utifrån ekonomiska synpunkter. Det torde inte vara någon obekant vilken extra arbetsbörda, som regleringarna och ransoneringarna under de gångna krisåren varit för handelns och jordbrukets folk liksom ock för de enskilda husmödrarna. Även i syfte att skapa lättnader för dessa människor och ge

dem ökade möjligheter till insatser i verkligt produktivt arbete synes oss en snar avveckling av ovan angivna ransoneringar och regleringar vara av vitalt intresse för hela landet.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen å riksstaten för budgetåret 1949/50 under tolfte huvudtiteln måtte anvisa

- a) till Statens livsmedelskommission: Avlöningar ett förslagsanslag av 2 000 000 kronor;
- b) till Statens livsmedelskommission: Omkostnader ett förslagsanslag av 1 000 000 kronor.

Stockholm den 23 mars 1949.

Axel Mannerskantz.

Carl Eskilsson.

Ragnar Aaby-Ericsson.

R. Lundqvist.

Olof Löthner.

Torsten Isaksson.
